

στή, διείς τούτων, Κωνσταντης, δι πάρην Μουσταφάς, ήρθε τα διελόδια:

— Αὖν τρώνε λουκάνικο, τώρα τη Σαρακοστή, τζάνευ;

Έπειτα ως έφεσαν έπιποσθέν της καλύψης, δι' Αντώνης, πρώτην φοράν, ήνωντες τὸ στόμα και ἡργίστε νὰ τραγουδῆτε;

Τὰ μάτια σ', Ἀηλέ μου, και Τουρκολένη μου,

κάνουν τὸ αἷμα μου νὰ βράζει...

Και δι Καλοεδής πάραντα ἐφρόσθετο τὸν στίχον:

Πῶς βράζει τὸ κρασί μετ' στὸ βαρέν μου...

Ο συγγραφέας της Ἀηλές, και πρώην ως Μουσταφάς και τώρα ἀκόμη ως Κωνσταντης, δὲν εἶχε τὴν γειώσαν αδύναμαν νὰ ξηλεύει διατάξει.

Ἐστράτησαν και οἱ τρεῖς, αὐτός, και δι Παπλος, δι πάρην Μεγκέτης, και δι Μάρκος, δι πρώην Χασάνης, και ἔλαβον δι πρώτην την γκάιδαν του, δι δευτέρεος τὸ λαγόντων, και δι τρίτης τὸ κλαρινέτων και ἐν τῷ ἄμα τὰ ἔχοδισαν. Και τότε ἥρχισε δαμονιώδης χορός, ἔκει, εἰς τὴν μικρούν πλατειαν, εἰς τὰ Γύναικα, γυρο-γυρούσι ματα καλύψην ἢ μικρούτερη και μικρότερη, δημησιεύσαντας ὡς οιδηρούχογενιν. Και δι γκάιδαν βραχυγύνοντας ἐγγαστομάδιν, τοὺς ἀδήλους και μούδις τὸ συνύγοντας τῆς Ἀηλές, και τὸ λαγόντων ἐμελέτη λίαν ποραπονετικά τὸ ἄγνωστα ντέρτια τοῦ Παπλον, τοῦ πρώην Μεγκέτη, και τὸ κλαρινέτων διελάτει, εἰς τὰ σκότη τῆς νυκτός, εἰς τας κολάδας και εἰς τὰ δορι, τὰ ἀρροτα βάσανα τοῦ πρώην Χασάνην, τοῦ Μάρκου. "Ολὴ η γειτονιά σχεζει λίαν παράπονα τὸν διντόν της, και δύον τὸ χωρίσιον ἀντήχησεν ἀπὸ τὴν ἀλλοκοτον, τὴν μεγαλόθρηγον δργήστραν.

Ολύγη ώρα ἐπέφατε, και ἐφάντη δι δεκανέυς, συνοδεύουμενος ὑπὸ δύο ἀνδρῶν, με τὰ πτυχοφένια των. Ἀπὸ τὸν στρατῶνα, κάπως ἀπὸ τὰ παραδιάστια, πέφαν τῆς ἀγορᾶς, πρὸς τὸν ἀνατολικὸν λιμένα, είχεν ἀσύστει τὸν δύρουν, είχεν κάτει τὸν δύντον και ἦλθε διὰ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν τήρησιν τῶν στρατιωτῶν διατάξειν.

— Καίως ἦλθετε, κύριοι! Λυπούμεθα διότι ἐγίνεται ἀφορμὴ νὰ ἐνοχληθῆτε· ἐφώναξεν δι Σταμάτης, δι ὅποιος κατ' ἔκεινην τὴν στραγήνη ἡσχολεῖτο νὰ κερνᾷ τὸν γύρτους μετὰ τὴν φιλάσιαν, τὴν διντούν είχε γειτονίει εἰς νεον ἀπὸ τὸ περιφέριον μοσχάτων τοῦ γέρο· Ἀχαριμένουτο.

Ο δεκαπέτης τοῦ παρεκκατανομού εἰδοντοικῶν νὰ διαλυθοῦν, ἐτείδη διο καιρός πλέον. "Αλλα, εἴτε, θ' ἀναγκασθῆ νὰ προσκαλέσῃ τὰς τέσσαρας κυρίας και τὸν γύρτους, ἐπάντιαντας τὸν γύρτους τὸ δίλον, νὰ τὸν ἀκολουθήσουν εἰς τὸν στρατῶνα, διότι κατάσχει μόνον τὰ τρία ὄργανα τῶν γύρτων. Οι γύρτοι ετρόμαζαν.

— Αὖν εἰν' ἕδω λευτερά, τζάνευ; Τὸ ίδιο, έπειτα στὸ Βόλο, εἰνε καὶ ἕδω;

Μή θεων ν' ἀγγαρεύσῃ τοὺς δύνδρας του, προσέθηκεν ὁ ἀστυνομεύς δεκανέυς, διὰ νὰ κουνήσουν τὰ δργανά, προσκαλεῖ τοὺς γύρτους νὰ τὸν μακρούθησουν εἰς τὸν στρατῶνα, διότι νὰ τὰ παραδιάστωσι.

Οι τρεῖς γύρτοι ήτομάσθησαν, με κριμασμένα ωτά, νὰ λαταρούνονταν.

— Άλλα, ἐπέφερεν δι νέος και ζωρῆς δεκανέυς, δὲν πρέπει νὰ πάμε διεκείσαι βουσού. Τί διδούλο! Λέτε και τίποτα στὸ δρόμοι...

Καί τότε μὲν τὸν γύρτον, εἰδύσμον, ἐπανέλαβον τὴν διακοπείσαν συναλίαν των.

Τὴν στραγήνη ἐκείνην, πρὶν ἐκκαίησουν, δι Ἀηλέ, ἀπενθυμητήν πρὸς τὸν Ἀντόνην, ἔκραξεν ἀπὸ τὴν θήλα τῆς καλύψης, διότι ίστατο:

— Γάι πέτε τὸ πάλι ἐκείνο τὸ τραγούδι, πᾶς τάλεσεις...

Ο 'Αντώνης τὸ εἴπε:

Τὰ μάτια σ', Ἀηλέ μου, και Τουρκολένη μου!

Ο δεκανέυς ἐγέλασεν ἀκούσισ, και δι ἀφετηρίαν ἔγινεν ἐν μεγάλῳ κρότου και βοϊ.

— Δὲν σου φαίνεται πᾶς πάμε νὰ πούμε τὰ παστρόφια; εἰπεν δι σταμάτης.

— Ναι, σὰν γάρ γυριζούμε ἀπὸ γύρτους γάμο, είπε δι Καλοεδής.

Και δι συνοδεία ηκολούθησε τὸν δρόμον της πρὸς τὰ κάτω, διεγείρουσα και ἐκκωφαίνουσα διον τὸ χωρίον με τοὺς δαμονιώδεις φθόγγους τῆς δρχήστρας της.

Α. ΠΑΠΑΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

ΔΡΟ ΠΑΝΤΟΥ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΕΘΙΜΟ

Στὰ 'Ελλεβετικὰ βουνά ἐπικρατεῖ δι Ἑλκή ποιητική συνήθεια. Κάθε βράδυ, λίγη προτὸν νυχτώσαι, διοι οι βοσκοὶ σαλπίζουν με τὴν κεράτινη σάλπιγγά τους ἵπτην τέταρτο τῆς ώρας και κατόπιν γονατίζουν καταγῆς ἐσοκούφωτοι και προσεύχονται στὸ Θεό.

ΣΙΛΟΥΕΤΤΕΣ ΑΠΟ ΤΑ ΣΑΛΟΝΙΑ

Σ. Μ.

Ἐνεια στάνιο καμψοτέχνημα, ὑπὸ ἑπούντων φυσιογνομίας και σκολέττας. Τὰ μάτια της, βαθειά πράσινα, ἐκπράσουν αἰσθημάτητα. Πολὺ λίγο καπωρό περνά στὰς Ἀθήνας. Είνε μία ἐπὸ τὸν πλέον τολμηρῶν ἑταῖραδων τοῦ ἀνερτάνου. Αἱ ἐμφανίσεις της πάντοτε ἐξαιρετικῆς καμψότητος. Γραγούδει γοητευτικά, ίδιως ἀνδριδείς ἐξαιρετικά.

H MONTAIN

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

— Τὴν παιρεθυνόντα Τετάρτην μιαρά ἔστειρις παρὰ ταῖς Δες Μιτράρα.

— Αἴθουσα διακοσμητένα πολυπελός. Κομψοτεχνία πατάνια.

— Παρόντος ἡ καμψοτέχνη Αθηναϊκή νεολαία, τονιάλεπτες βραδυνές, θαυματής ἐπικαρφότητος.

— Αμιλλάνωμα σὲ χόριν και γοητεύειν αἱ Δες Μπετέλες και Δανάη Μιτσαράκη, ἐδέχοντο μὲ τὴν διαφένωσαν αὐτάς της πειθατικότητα.

— Δεξίωστις προχεῖς παρὰ τῷ Γραμματεῖ τῆς Αγγλικῆς Πρεσβείας και τῇ τῷ "Ατολεῖ.

— Η σηματής οικοδέσποινα ἐδέχετο μὲ πολλὴν εὐγένειαν, βοηθούμενή ἀπὸ τὴν καρόν της τὴν τόσον καρπούμενην και τὸν Κ. Διέσω, φέρουσαν ἐμποτέντη.

— Διεκρίνειν τὸν Πρεσβευτήν τῆς Αγγλίας και τὴν κ. Ράμπουλ φέρουσαν τονιάλεπτα διακριθεῖσαν, μάνη και πράσινη καπέλον συντομεύσιν, και και Ποτέμαν, τὴν κ. Π. Κουπονιώπωτη, τὴν κ. Α. Μιχαλακοπούλου, τὴν κ. 'Αχ. Παπαδάτου, τὴν κ. Ζάννα, φέρουσαν καμψήν διατελέντα τονιάλεπτα, τὸν Σπαρτηγόν και τὴν κ. Ν. Τρικούπη, τὸν Σπαρτηγόν και τὴν κ. 'Ιας. Νερούστην, τὸν Σπαρτηγόν και τὴν κ. 'Αλ. Μαζαράκη, τὴν κ. και δας Φραντζή, τὸν Ναΐαρον και τὴν κ. Παναφέρουσαν θαυμασίαν τονιάλεπτα, τὴν κ. Γκάνη, τὸν Ναΐαρον και τὴν κ. Λορρεάτη, τὴν κ. Κ. Αλεξανδρή, τὸν Σπαρτηγόν και τὴν κ. Βλαχοπούλου, τὸν κ. και τὴν κ. Γ. Μακάρη, τὴν κ. Βάλτερ, τὴν κ. Μακάρη, τὸν κ. Α.'Ανδρεάδη, τὸν κ. και τὴν κ. Μιχαηλίδη, τὸν κ. 'Αντωνόπουλον, τὸν κ. Ι. Φραντζή, τὴν κ. Δ. Βικέλα, τὸν κ. και τὴν κ. 'Αλ. Μυλωνᾶ.

— Τὸ γκρούτι τῶν δινών ἀπετελεῖτο ἀπὸ τὴν δα δάμα Μιχαλακοπούλου, φέρουσαν κάσσιν πολέλλον ποντικού μὲ τὴν νόστημα φυσιογνωμία της. 'Η δίς δάμα Φραντζή καμψότητα μὲ καρέ σύνολον. 'Η δίς Σοφία Β. Μελά, ζάνη ἐκλεκτὸν στοιλίδι. 'Η δίς Κάμπερωματς. 'Η δίς Αργυροπούλου μὲ μπλε κωνεύγαντα τονιάλεπτα.

— Στὸ 'Ατελεί καμψή συγκέντρωσης τὸ παρελθόν Σάββατον.

— Παρενορμώντων 'Υπουργὸς Ναυτικῶν και τὴν κ. Π. Αργυροπούλου, 'Χρυσιτσογήδης και τὴν κ. Λαδᾶ, Σπαρτηγός και τὴν κ. Ταρσούην, και τὴν κ. Κοσμαδόπουλον, και τὴν κ. Σασελλαροπούλου, και τὴν κ. Γουναράκην.

— Και οι κ. κ. Ανδρεάδης, Κοσμαδόπουλος, Κασσαβέτης, Εσπιτάρης, Πετρίδης, Περόστης, Σινδίκας, Μπούντοπουλης, Χωρόεμης, Κωνσταντούλης, Λ. Μακάρη.

— Μιὰ σιλούεττα ἀξιοθάμαστη δι. Σινδίκα.

— Δεξίωστοι μπρωτίσται τὸ παρελθόν Σάββατον σὲ μιὰ γραφικὴ πειλαύν τοῦ Ψυχοχού παρὰ τῷ Κ. Ιορ. Σινδίογαλον.

— Εἰς τὰς καμψής αἰδούντων σε παλαιό στύλο, δι. Κ. Μεν. Μεταζ. Ιωνές ποτε καμψή και θελατήσιν, και και Κ. Δ. Σκούτε, και και Κ. Τομάζη Μαυροκορδάτου, και και Κ. Στ. Φωτιάδητ, και και Κ. Χίλλ., κ. κ. και δες Χατζηράκαν, και και Κ. Π. Λεονίδα, δις Μικε Σκούτες ἐμψήνωσις αὐτῆς καιθ' εὐτῆς τῆς γοητείας.

— Εστίστης παρενεργήστων Σπαρτηγὸς Νεγρεπόντης, κ. Κ. Τοκαδάρης, κ. Λ. Μεταξᾶς, κ. Μιτενάκης, κλπ.

— 'Ωραία δεξίωσις παρὰ τῷ και τῇ κ. 'Ανδρέα Μιχαηλοπούλου.

— Θάμηα ιδέοντα δι μάκρωσις τῶν αἰδούντων.

— Γράφω ἀπὸ τὰ καμψή τραπέζια αἱ δενθόντερα μπρωτίσται.

H MONTAIN

Η ΕΙΚΩΝ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΜΑΣ

· Η εικώνων τοῦ σημειωματού εξωφύλλου μιας εἶναι ἔογν τοῦ ζωγράφου Μούριλλο μὲ τὸν τίτλο «Η Παρθένος και τὸ Βρέφος».

